

II tromesečje

4. april 2015.

1. SRCE KOJE GORI

»... I oni govorahu jedan drugome: Ne goraše li naše srce u nama kad nam govoraše putem i kad nam kazivaše pismo?«

(Luka 24,32)

U događaju o dva učenika na putu u Emaus iz Lukinog Jevandelja (Luka 24,13-35), može da se primeti promena raspoloženja: iz depresije u optimizam. Iz stanja izgubljene gorljivosti u stanje gorljivosti ponovo pronađene.

Kada se Isus javio ovim učenicima na putu u Emaus, On im je izlagao Pisma koja govore o Njemu i o onome što je On učio za njih. Izgovorene reči izazvale su njihova srca da se »zapale za Isusa«. Oni su iz jednog depresivnog stanja prešli u stanje optimizma. U njima se javila nova želja, nova ljubav, nova revnost i nova vizija o Bogu – Isusu.

Isus je govorio reč kada se javio učenicima, njihove oči su se otvorile, oni su duhovno progledali. Ovaj duhovni uvid stekli su zato, jer je Božja vatra u njihovim srcima počela goret. Bez gorljivosti prema Reči i Isusu ne može se primiti otkrivenje i razumevanje Božjih istina. Istinska gorljivost opet dolazi samo preko Svetoga Duha, gorljivost bez Duha su samo euforična osećanja, koja traju »od danas do sutra«.

Gospod želi da nas probudi, vrati u stanje revnosti - »da srce gori u nama«. Ovaj dan i ovo bogoslužjenje su prilika da Gospod ojača plamen vatre u našim srcima.

11. april 2015.

2. BLAGOSILJAJ DUŠO MOJA GOSPODA

»Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda, i sve što je u meni sveto ime Njegovo. Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda, i ne zaboravljaj nijednoga dobra što ti je učinio. On ti prašta sve grehe i isceljuje sve bolesti tvoje; Izbavlja od groba život tvoj, venčava te dobrotom i milošću; Ispunja dobrim želje tvoje, ponavlja se kao u orla mladost tvoja.« (Psalam 103,1-5)

Ovde se David obraća svojoj duši. U stvari, on govori sebi: »Ne budi lenj Davide, ne budi nezahvalan, ne zatvaraj se. Zahvali Bogu za sve što ti daje.« I onda, nabraja redom šest specifičnih blagoslova zbog čega to treba da radi.

- 1) Gospod prašta sva tvoja bezakonja.
- 2) Gospod isceljuje sve tvoje bolesti.
- 3) Gospod iskupljuje dušu tvoju od uništenja.
- 4) Gospod te kruniše dobrotom i milošću.
- 5) Gospod ispunjava tvoje želje, daje ti dobre stvari.
- 6) Gospod te podmlađuje - obnavlja tvoj organizam.

Draga braćo i sestre, poštovani prijatelji Božje reči, ako razumemo ovih šest nepromenljivih blagoslova milosti Gospodnje koji su nam dostupni svakoga dana, onda ne možemo ni mi ostati ravnodušni. Znati ili samo umom verovati u to koliko je Bog dobar nije dovoljno, već da bi tu istinu prisvojili za svoju dušu, moramo to praktično iskazati, poput Davida: Ispovediti ustima svoju veru u takvog Gospoda.

Ne ispovedati svoju veru u blagoslove Gospodnje, je siguran dokaz da smo zaboravili, a još gore sebe udaljili od Njegovih blagoslova. Jedan od načina da se dobrota Božja ne zaboravi

jeste da se nje prisećamo i zahvaljujemo Bogu za sve blagoslove, poput Davida. Ovakav stav probudiće našu dušu i blagosloviti Gospoda, a mi ćemo aktivno učestvovati u Njegovim posebnim blagoslovima koje ima za nas.

Zato blagosiljajmo ime Njegovo pesmom broj _____.

18. april 2015.

3. KO JE ISUS?

Nijedan ozbiljan istoričar ne sumnja da je živio čovek po imenu Isus iz Nazareta.

Pitanje je: KO JE ON?

Nekima je On bogatiji od Bila Gejtsa, pametniji od Ajnštajna, ljubazniji od Majke Tereze – On je Bog. Drugima je on lažni mesija – prevarant ili samo još jedan verski fanatik. Ipak, i 2000 godina nakon Njegove smrti, Njegov život i dalje predstavlja najveći uticaj – više od života Platona, Henrija Forda, Bude, Mojsija, Muhameda ili Konfučija:

On ima preko milijardi sledbenika širom sveta

Njegova životna priča je bestseler svake godine

Njegovo rođenje deli istoriju na godine pre Hrista i godine posle Hrista

Njegov rođendan slave svake godine prilikom Božića.

Poštuju Ga sve religije, a ne samo hrišćanstvo.

Od Njega potiču klasične mudrosti kao što su „Blago onima koji mir grade« i »Čini drugima ono što želiš da oni čine tebi« ili npr. »Dođite meni svi koji ste umorni i natovareni i ja ću vas odmoriti.«

Jedan psihijatar je rekao da kad biste uzeli sve najbolje ljudske savete (kroz čitavu istoriju) za uspešne odnose, dobro mentalno zdravlje i srećan život, ne biste ih mogli meriti s Hristovom propovedi na Maslinskoj gori. Isus je rekao: „Ja sam došao da ljudi imaju život i da ga imaju u izobilju.« (Jovan 10,10)

Njegove reči se jasno bave velikim životnim pitanjima kao što su: Voli li me iko – čak i ovakvog s manama? Šta stvarno vredi

u životu? Šta se događa kad umrem? Kako da nadvladam svoju tamnu stranu? Kako treba da se odnosim prema drugima? Kako treba da se molim? Kakav je Bog?

Isus je rekao: »Reči moje neće nestati.« Njegove reči su prodrle u više jezika, knjiga, izreka, umetničkih dela, govora i pesama od reči bilo koje druge osobe – one zaista nisu nestale.

Njegove reči su prodrle i u naša srca, a naš dolazak na ovo mesto bogoslužjenja je potvrda da znamo odgovor na pitanje »Ko je Isus?«

Za nas je on: Bog, Gospodar nad gospodarima, Početak i Svršetak, Prvi i Poslednji, naš Spasitelj. Neka vreme provedeno u Njegovom domu zaista bude na slavu Njegovom imenu.

25. april 2015.

4. BUDI MEĐU PRVIMA

»I hodeći pokraj mora vide Simona i Andriju, brata njegovog, gde bacaju mreže u more; jer behu ribari. I reče im Isus: Hajdete za Mnom, i učiniću vas lovcima ljudskim. I odmah ostavivši mreže svoje pođoše za Njim.«

(Marko 1,16-20)

Ovo je evanđeoski izveštaj o prvim Hristovim sledbenicima. U ovom izveštaju je dvaput upotrebljena vremenska odrednica »odmah«. Njom su označeni prelomni trenuci.

Šta su pomenuti Hristovi sledbenici imali pre nego je nastupio trenutak određen vremenskom odrednicom »odmah«?

Hristovi sledbenici imali su svoju zavičajnu oblast Galileju. Ona im je bila draga, na nju su navikli, s njom su srasli i iz nje su izlazili samo kad su morali. Takođe su imali svoje rodbinske veze: porodica, rođaci, srodnici i prijatelji. Pored zemlje i ljudi, oni su imali i dobar posao: bili su ribari.

Šta se ovim ljudima dogodilo kad je nastupio čas obeležen rečju »odmah«? Ovo »odmah« znači »u jednom datom trenutku«. Pomenuta četvorica su u datom trenutku ostavila sve što je nabrojano.

Odrekli su se svoje vezanosti za »rodnu grudu«. Nisu ostali bez tla, ali njihov zavičaj je bio tamo gde je Hristos.

Nije ih zadržao ni bogat ulov i, verovatno, prilika da se obogate. Ostavili su sve. Poslušnost ne gleda na sat. Ona sluša Boga i odgovara odmah. Svaka naredba ima svoj čas izvršenja, svoje »odmah«.

Moram napomenuti da Hristovi sledbenici nisu prestali da razmišljaju. Svesna poslušnost uključuje i razmišljanje, pa i procenjivanje. Učenici su uočili priliku da razgovaraju sa svojim Učiteljem o toj njihovoj odluci i pristanku.

»A Petar Mu poče govoriti: Eto mi smo ostavili sve, i za Tobom idemo. A Isus odgovarajući reče: Zaista vam kažem: nema nikoga koji je ostavio kuću, ili braću, ili sestre, ili oca, ili mater, ili ženu, ili decu, ili zemlju, Mene radi i Jevanđelja radi, a da neće primiti sad u ovo vreme sto puta onoliko kuća, i braće, i sestara, i otaca, i matera, i dece, i zemlje, u progonjenju, a na onom svetu život večni. Ali će mnogi prvi biti poslednji, i poslednji prvi.« (Marko 10,28-31)

Molimo se Bogu da budemo među prvima, da to bude sad, odmah, i – neka da Gospod – u sve vekove.

2. maj 2015.

5. GOSPODAR OLUJA

»I reče im: zašto ste tako strašljivi? Kako nemate vjere.«

(Marko 4,40)

U 27. godini Rembrant je naslikao Hrista kako stišava buru na Galilejskom jezeru. O tom događaju čitamo u 4. poglavlju Jevanđelja po Marku. U izrazitom kontrastu svetlosti i senki Rembrantova slika prikazuje lađicu kojoj u strašnom nevremenu preti uništenje. I dok se učenici bore s vetrom, Isus mirno spava. No, najneobičnije od svega je to što se u lađici nalazi 13 učenika. Prema mišljenju likovnih stručnjaka, taj 13. učenik je sam Rembrant.

Markovo Jevanđelje opisuje kako su učenici naučili ko je Isus i šta On može učiniti. Dok su svim silama pokušavali da spasu lađu

da ne potone, Isus je spavao. Učenici su mu zbog toga zamerili: »Učitelju, zar ti ne mariš što ginemo?« Nakon što je utišao olujno nevreme, otvoreno ih je pitao »zašto ste tako strašljivi? Kako nemate vjere.« Tada su se još više uplašili. Jedni su drugima govorili: »Ko je Ovaj da Ga slušaju i vetar i more?« (41)

I mi se možemo naći u toj priči i otkriti, kao Isusovi učenici, da svakome ko se pouzda u Isusa, On pokazuje svoju prisutnost, saosećanje i vlast nad svakom životnom olujom.

Kraj tebe kad besni more žestoko,
a ti jadan misliš da sve je propalo,
izbroji sve dare koje Spas ti dâ,
i u srcu će se oriti pesma zahvalna.

9. maj 2015.

6. GOSPODAREV UGOVOR

Na drevnom Bliskom istoku sporazum između gospodara ili vladara i njegovih podanika nazivao se Gospodarev ugovor. Njegovo je potpisivanje uvek zahtevalo žrtvovanje životinja. Nakon prinošenja raspolovili bi životinje i te polovine stavili na zemlju jednu nasuprot drugoj, ostavljajući između prolaz. I dok bi gospodar ili vladar prolazio između tih polovina, javno je obznanjivao da će poštovati sporazum, a ne ispuni li sve što je obećao, postaće kao ti »žrtveni komadi«.

Kada je Avram pitao Boga kako može biti siguran da će održati dato obećanje, Bog se poslužio prepoznatljivom slikom Gospodareva ugovora. Kada je »ognjeni plamen prolazio između onih žrtvenih komada«, Avramu je bilo jasno da Bog izjavljuje da preuzima zadatak da održi savez. Božji savez s Avramom i jamstvo da će ga ispuniti proteže se i na Hristove sledbenike. Zato Pavle u svojim novozavetnim poslanicama govori o sinovima Avramovim (pročitajte Rimljanima 4,11-18, Galatima 3,29) Onoga trenutka kada prihvatimo Hrista kao spasitelja, Bog postaje Čuvar našeg zaveta vere (Jovan 10, 28.29) i možemo Mu poveriti svoj život.

Naše je spasenje sigurno, jer je u Božjim rukama.

16. maj 2015.

7. HVALITE BOGA

*Hvalite Boga u svetinji Njegovoj, hvalite Ga na tvrđi slave Njegove.
Hvalite Ga prema sili Njegovoj, hvalite Ga prema visokom
veličanstvu Njegovom.*

Hvalite Ga uz glas trubni, hvalite Ga uz psaltir i gusle.

Hvalite Ga s bubnjem i veseljem, hvalite Ga uz žice i organ.

Hvalite Ga uz jasne kimvale, hvalite Ga uz kimvale gromovne.

Sve što diše neka hvali Gospoda! Aliluja!

(Psalam 150)

Psalam 150. nije samo prekrasan hvalospev. Čitajući ga, možemo naučiti da hvalimo Gospoda: gde da hvalimo, zašto da hvalimo, kako da hvalimo i ko treba da hvali?

Zaustavimo se na samo jednom pitanju. Ko treba da hvali? »Sve što diše«. (stih 6) Mladi i stari. Bogati i siromašni. Slabi i jaki. Svako stvorenje. Božja je volja da se svi kojima je Bog udahnuo dah života koriste tim dahom potvrđujući Njegovu moć i veličinu.

Kad hvalimo Boga, gorljivo Mu iskazujemo zahvalnost za to što vlada u slavi, zauvek.

Uzdignimo Njegovo ime i hvalimo ga sa pesmom broj _____.

23. maj 2015.

8. EHO

Jedan čovek i njegov sin jednog dana šetali su šumom u planini. Odjednom, dečak je zapeo za neku granu i osetivši bol kriknuo: »Ahh!« Izenenada, čuo je glas koji je dolazio sa planine: »Ahh!« Znatiželja ga je obuzela pa je viknuo: »Ko si ti?« Ali, odgovor koji je dobio glasio je: »Ko si ti?« Ovo ga je naljutilo, pa ponovo viknu: »Kukavico!« Glas je odgovorio: »Kukavico!« Dečak je pogledao oca i upitao ga: »Tata, šta se ovo dešava?«

»Sine«, reče otac, »obrati pažnju.« Tada je otac viknuo: »Divim ti se!« Glas je odgovorio: »Divim ti se!« Otac je ponovo uzviknuo: »Predivan si!« Glas reče: »Predivan si!« Dečak je stajao iznenađen, ali još uvek nije shvatio šta se dešava.

Otac mu je objasnio: »Ljudi ovo zovu 'eho'. Ali, to je u stvari 'život'. Život ti uvek vraća ono što ti daješ. Život je ogledalo tvojih dela. Želiš li više ljubavi, podaj više ljubavi. Želiš li više dobra, podari više dobra. Želiš li razumevanje i poštovanje, tada pruži drugima razumevanje i poštovanje. Ako želiš da ljudi budu strpljivi sa tobom i da te poštuju, tada i ti budi strpljiv sa ljudima i poštuji ih. Ovo pravilo odnosi se na svaki vid života. Život ti uvek vraća ono što daješ. Tok tvoga života nije slučajnost, on je ogledalo tvojih dela.«

»Ovo pak velim: koji s tvrdom seje, s tvrdom će i požnjeti; a koji blagoslov seje, blagoslov će i požnjeti.« (2. Kor. 9,6)

»Ne varajte se: Bog se ne da ružiti; jer šta čovek poseje ono će i požnjeti.« (Gal. 6,7)

»Sve, dakle, što hoćete da čine vama ljudi, činite i vi njima: jer je to zakon i proroci.« (Matej 7,12)

30. maj 2015.

9. NE BOJTE SE

»A lađa beše nasred mora u nevolji od valova, jer beše protivan vetar. A u četvrtu stražu noći otide k njima Isus idući po moru. I videvši Ga učenici po moru gde ide, poplašiše se govoreći: To je utvara; i od straha povikaše. A Isus odmah reče im govoreći: Ne bojte se; Ja sam, ne plašite se.«

(Matej 14,24-27)

Učenici su bili preplašeni velikim talasima, tako zatečeni, da su potpuno zaboravili na velika čudesna dela kojima su prisustvovali sledeći Isusa. Oni su se potpuno predali strahu i problemu u kojem su se našli. Neki od njih su verovatno pomislili ili rekli: »Ovo mora da je sotonino delo. Đavo je došao da nas pobije zbog

toga, jer smo Njegovi učenici.« »Šta smo to loše učinili? Ko od nas ima greh, te nas Bog kažnjava?« »Zašto se ovo dešava nama? Radimo šta nam je On rekao da radimo. Poslušni smo. Zašto nas snađe ova oluja?« »Gde je sada Bog, vidi li On ovo, mari li?« Zaista, u trenucima nevolje i zla, svakome od nas mogu da kroz um prođu ovakve sumnjičave misli.

No, na samom vrhuncu straha, kad je noć najcrnja, oluja najbešnja, vetrovi najglasniji, a beznađe veliko, Isus nam uvek prilazi da nam se otkrije kao Gospodar talasa - Spasitelj u olujama nevolja.

»Glas je Gospodnji nad vodom, Bog slave grmi, Gospod je nad vodom velikom.« (Psalam 29,3)

6. jun 2015.

10. NOVI POČETAK

»... I otidoše u drugo selo.«

(Luka 9,56)

Kada razumemo i shvatamo Božju volju za naš život i poznamo Božji karakter, onda smo u stanju da potpuno drugačije gledamo na prepreke i protivljenja koja dolaze u naš život. Jer smo u stanju da sve to sagledamo Isusovim očima – ne kao prepreke, nego kao nove šanse, naše i Božje. Kada su Samarjani odbili da prime Isusa i Njegove učenike, kaže se da su, posle Isusovog prekora učenicima koji su želeli da se osvete za ovo, »otišli u drugo selo«. Tako je to u životu koji Bog vodi, tu uvek postoji neko »drugo selo«, neka nova šansa, neki novi početak.

Dragi prijatelji Božje reči, braćo i sestre, u životu uvek postoji nešto »sledeće«. A to »sledeće selo« je u stvari bilo bliže Isusovom konačnom cilju. Sledećeg dana nije morao da ide mnogo daleko. Posle nadmenosti s kojom se sukobio kod Samarjana, Isus nije očajavao. U stvari, oni su Mu učinili uslugu – gurnuli ga bliže Njegovom konačnom cilju. Ovo odbacivanje Isus je prihvatio kao Božju volju i odmah nakon toga pojavila se nova mogućnost za njega, neko drugo selo, nešto bolje.

Shvatimo, mi i Bog smo u stanju da uvek idemo dalje i da trenutne smetnje i prepreke pretvorimo u nove šanse. Hvala Bogu, što u životu uvek postoji neko drugo selo, neka nova šansa, novi početak...Hvala Mu i na ovom subotnom danu u kome nam pruža novu šasnu da Mu priđemo bliže. Učinimo to danas.

13. jun 2015.

11. OHRABRI SE – JOŠ NIJE KRAJ!

Ovog jutra upoznaćemo se sa jednim psalmistom. Za Asafa se veruje da je napisao 73. psalam, i da je bio dirigent u jednom od horova slavnog starozavetnog cara Davida.

Asaf je u svom jadikovanju sličan mnogima od nas. Oseća se izigran i prevaren. S ove strane života doživeo je teška razočaranja i nepravde. Poslušajmo na trenutak njegov vapaj:

»A noge moje umalo ne zađoše, umalo ne popuznuše stopala moja«, jada se Asaf, »jer se rasrdih na bezumnike videći kako bezbožnici dobro žive. Jer ne znaju za nevolju do same smrti, i telo je njihovo pretilo. Na poslovima čovečijim nema ih, i ne muče se s drugim ljudima. Toga radi optočeni su oholoću kao ogrlicom, i obučeni u obest kao u stajaće ruho... Usta svoja dižu u nebo, i zemlju prolazi jezik njihov. I zato se onamo navraćaju neki iz naroda njegovog, i piju vodu iz punog izvora. I govore: Kako će razabrati Bog? Zar Višnji zna? Pa eto, ovi bezbožnici srećni na svetu umnožavaju bogatstvo.« (Ps. 73,2-6, Ps. 73,9-12)

Dok posmatra sreću pohlepkih ljudi i nasilnika, psalmista na ovom mestu kao da kaže: »Bog ne postupa sa svojim izabranicima pošteno. Drugi se bogate, a ja ostajem praznih ruku. Drugi čine greh za grehom a ja čuvam srce čisto. Drugi varaju i dobro im ide. A ja ne pomišljam na krađu, ali jedva spajam kraj s krajem!«

Premda izazvan prividnom srećom nepravednika, ovaj je Božji čovek ipak pun pouzdanja i posle nekog vremena unutrašnjeg sukoba i razmišljanja, zaključuje o bezbožnima, oholima i nepravednima: » Dok najposle uđoh u svetinju Božju, i doznah kraj njihov.« (Ps. 73,17)

Hiljadama godina kasnije savremenog čoveka muče ista pitanja, a odgovor je opet isti: podigni pogled ka nebeskoj Svetinji i pogledaj iza zavese.

20. jun 2015.

12. SLUŽITE GOSPODU VESELO

»Služite Gospodu veselo...«

(Ps. 100,2)

Ako služimo radosno Bogu to je znak da smo Njegovi. Oni koji služe Bogu žalosnim licem rade nešto što ne vole – oni Mu u stvari ne služe. Imaju oblik pobožnosti, ali nemaju duhovni život.

Našem Bogu nisu potrebni robovi da hvale Njegov presto. On je Vladar u carstvu ljubavi i želi da se Njegovi službenici oblače u haljine radosti. Anđeli služe Bogu pevajući a ne uzdišući; mrmljanje i jadikovke značile bi bunu u njihovim redovima. Žrtva koja nije dobrovoljna ne donosi radost Bogu, jer Gospod gleda u srce: ako vidi da Mu služimo samo iz dužnosti a ne zato što Ga volimo, tada Njegovo roditeljsko srce neće biti srećno.

Služba suradosti je služba srca i zato je prava. Oduzmeš li hrišćaninu radost dobrovoljne službe oduzećeš mu dokaz iskrenosti. Radost nam vraća snagu, vedra misao uklanja poteškoće u službi. Ako nam nedostaje sveta radost u radu, brzo će nam duh bolno klonuti. Čovek koji je radostan u službi Gospodnjoj dokazuje da je poslušnost njegova vrлина; moći će da peva: »Hodaću po zapovesti Tvojoj, jer to je radost moja!«

Služimo Gospodu radosno! Neka naša radost svedoči onima koji misle da je bogoslužjenje robovanje. Neka svedoči da to uopšte nije tako!

27. jun 2015.

13. VRT IZBORA

Pre raspeću, Isus je proveo određeno vreme u getsimanskom vrtu, bila je to noć u kojoj je proživeo strahotu onoga što će uskoro da sledi. Stoga, Isus se molio Ocu: »Oče, ako hoćeš, ukloni ovu čašu od Mene.«

Kakva je to čaša pred kojom je Isusa obuzeo užas? Bila je to čaša Božjeg gneva, koju je trebalo ispiti za svakoga od nas. Sud Božji, koji je sledovao nama, pao je na Isusa.

Iz ljubavi prema svome Ocu, posle duge agonije, Isus je u zoru prihvatio čašu, rekavši: »Neka ne bude Moja volja nego Tvoja.« Zaista je neverovatno koliko je daleko Isus bio spreman da ide sa svojim Ocem, da Mu veruje i da Mu se preda.

Draga braćo i sestre, poput Isusa i mi prolazimo kroz neke naše getsimanske vrtove muke i borbe. To je vrt u kome odlučujemo da li ćemo umirati sebi ili ne? Hoćemo li verovati Ocu da je kadar da nas provede kroz teškoće koje nam dolaze u zoru, posle noći provedene u vrtu, ili ne?

Naše čaše mogu biti razne, neprivlačne i zbunjujuće: Kada nam se čini da život više nema smisla, kada problemi izgledaju preveliki da se s njima nosimo, kada nam se čini da nećemo izdržati još jedan dan...

Kakva god da je naša agonija, uvek postoji izbor i put mira; on je u Isusovim rečima: »Neka ne bude Moja volja nego Tvoja.« Da, ponekad nije lako. No, umiranje sebi nije nimalo zabavan posao – to je krst.

Čovekov greh počeo je u vrtu, u onom edemskom. Zatim je Isus taj adamovski greh uzeo na Sebe, opet u vrtu, u onom getsimanskom. Adam i Isus imali su slobodu izbora. Slično tome, i mi svoje predanje Bogu Ocu potvrđujemo u našim malim vrtovima izbora – biramo između svoje volje i Božje volje.

Izaberimo i danas ponovo da svoja srca pokorimo Bogu; u potpunosti. Dozvolimo Njegovom Duhu da ih ispuni i onda nijedna nevolja neće više biti tako velika i moćna da nam zakloni vidik konačnog ispunjenja Božjih obećanja o Novoj Zemlji i životu bez kraja.

Izdaje: Glavni odbor hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u Odeljenju za Subotnu školu pri Glavnom odboru
Odgovara: Igor Bosnić
Umnoženo u kancelariji izdavača - 2014.
Za internu upotrebu